

පියල් මල්ලවආරච්චි

කෙනෙකුගේ වියෝව නවකෙකුට දැරිය නොහැකි වේදනාවක් බව සැඟවී, තමන් ලතින්ම ආසුරු කල අසාදකයන් වෙන්වීම නම් එම වේදනාව වඩාත් තදින්ම දැනෙනු ඇත. එය මනුෂ්‍යය ස්වභාවයයි. කලාලෝලි රසික රසික රසිකාවියන් ලෙස ගණනකගේ හෙත් අත කැපූ රඳවමින් පසුගියදා අප අතරින් වියෝ-වුනු ඇන්ටන් ජුඩ් නම් කලාකරුවා එයට කඳිම

එම ලිපියේ එක් තැනක මඹ විසින් සඳහන් කර තිබූ "සංවිධානයකට කලාකරුවන්ගේ අයිතිකාරයෝ වෙති" යන ප්‍රකාශය එක් අනෙකින් අසන්නාය නොවේ. මන්ද යත් මවුන් මෙරටට ආගන්තුකින් බැවින් මවුන්ට මෙරටේදී තාවකාලිකව අයිතිකාරවනු සිටිය යුතුය. මවුන් වෙනුවෙන් වගකීමක් බාර ගැනීමට යමෙකු සිටිය යුතුය. මවුන් වෙනුවෙන් වගකීමක් බාර ගැනීමට යමෙකු සිටිය යුතුය. කලාකරුවන් මෙරටට ගෙන්වනු බෙහි සංවිධානයක හෝ සංවිධානය වගකීමක්

කර තිබුණු බව මඹ නොදන්නවා විය හැකිය. මෙල්බර්න්, සිඩ්නි, බ්‍රිස්බේන් යන නගරයන්හි නාට්‍යය දර්ශන තුනක් සංවිධානය කර තිබූ අතර මෙරට සිටි තැරැව්ම සඳහා සංචාරයක් කිහිපයක්ද මවුන් වෙනුවෙන් සංවිධානය කර තිබුණි. මෙහිදී මඹට මතක් කළ යුත්තේ එය නොවේ. මෙම ප්‍රසංගයට දැමියකට පමණ පෙර සිට මෙම ප්‍රසංගය ගැනත් ප්‍රසංගය සමඟ මෙහි පැමිණි සියළුම කලාකරුවන් ගැනත් සියළුම විදුහල් හා ශ්‍රීලිපි මාධ්‍යය මගින් ප්‍රචාරය කර තිබුණු බව හොරහසයි. මඹට මවුන් මඹ හිටපට

කෙසේ වෙතත් එම ලිපියේගේ ඇතිවී, පාසල් කාලයේ මතුරු මතුරන් මා පෙර කී ලෙස එම කණ්ඩායම මෙරටට පැමිණීමටත් කලින් මවුන් හමුවීමට අවස්ථාවක් සඳහාගෙන තිබුණු බව මඹට මතක් කළ යුතුමය.

ශ්‍රීනාත් මතනාණයි, මඹ ලිපියෙන් එක් තැනක මෙසේ සඳහන්ව තිබිණි. "විවිධ සංචාර සඳහා මෙරටට පැමිණෙන කලාකරුවන්ට පීචන් වන්නට සිදුවන්නේ ප්‍රාණ ඇපකරුවන්ගේය. කලාකර-වන්ට තමන් කැමති කිසිවක් කරන්නට යන්නමින්

සෑම කලාකරුවෙක්ම ප්‍රාණ ඇපකරුවෙක් ද ? ශ්‍රීනාත් මද්දමගේ ට පිළිතුරක්.....

තිදසුනකි. මනු වීමක ගායකයෙකි, තවත් විටක මිනිස් සිත් නාසයයෙන් කුල්මත් කළ විකට නළයෙකි. ලෙස සංවිධාන ගණනක් රසික රසිකාවියන්ගේ හෙත් සිත් බැඳුනත් අභියාසක කලාකරුවෙකි. ඇන්ටන් ජුඩ් සම්බන්ධයෙන් මතකය අවදි කරමින් පසුගියදා "සන්නය" පුවත්පතේ ශ්‍රීනාත් මද්දමගේ විසින් මනුගේ මිස්ප්‍රේලියානු සංචාරය පිළිබඳව සඳහන් කර තිබූ යම් යම් ප්‍රකාශ සම්බන්ධයෙන් නිරවද්දී කර්තව් අවැසි යැයි මා හට සිතූණ නිසා මෙය ලියන්නට අදහස් කළෙමි.

ඇති සංවිධානයක් නම් මෙරටට ගෙන්වන කලාකරුවන් නැවත මෙරටින් පිටවන තුරුම මවුන්ගේ වගකීම යුත්තන් ලෙස ක්‍රියා කිරීම අවශ්‍යය යන්න මගේ හැඟීමයි. එසේම මෙරටට පැමිණෙන කලාකරුවන්ගේ අගය හඳුනා සංවිධාන හා සංවිධානයකින් සිටින බව මඹ විසින් අමතක නොකළ යුතුය.

ගෙන්වා ගැනීමට අවශ්‍යතාවක් තිබුණේ නම් අවුම තරමේ දින කිහිපයකට කලින්වත් සංවිධානයකින් අමතා මඹගේ අවශ්‍යතාව ඒ අයට දැනුම්දීමයි.

හෝ නිදහසක් හැක." මේ ප්‍රකාශය මඹ විසින් කර ඇත්තේ මවුන් මඹ හමුවීමට ගෙන්වා ගත නොහැකි වූ සිත් වේදනාවෙන් යැයි මට හැගේ. "කන්ද මොහොමඩ් ලතට නොවන්නේ නම් මො-හොමඩ් කන්ද ලතට යායුතුය." මේ පැරණි කියමන මඹ නොදිනි දහා ඇතැයි සිතමි. මඹ කළ යුතුව තිබුණේ මවුන් හමුවීමට මවුන්ගේ තාවකාලික නවාතැන වෙත යාම නොවේද ? එසේ පැමිණිය නම් මඹ මෙහෙය වේදිනා, මෙවැනි ප්‍රකාශ කිසිදේනම් හොකරනු ඇත. රාශී 10 න් පසු කිසිවකු ඇතුළුවිය නොහැකි එකටර දන දොළොස් දෙනෙකුට පමණක් පැමිණීමට ගැකියාව ඇති කුඩා ස්ථානයක මවුන් නගර නොකළේ මෙරටට පැමිණීමටත් පෙර මවුන් හමුවී කර්තව් කිරීමට කැමැත්ත ප්‍රකාශ කර තිබූ මතුරු මතුරන්ගේ හා රසික රසිකාවියන්ගේ ප්‍රමාණය නිසාමය. අක්කර ගණනාවක් විශාල තුම් ගාගසා පිහිටි සුවිසල් තිවසක මවුන්ට නවාතැන් පහසුකම් සලසා මවුන් එහි ප්‍රාණ ඇපකරුවන්ගේ සේ තබාගෙන සිටියේද, නැතිනම් මවුන්ට රිසි දේ කරමින් මවුන් හමුවීමට පැමිණි හිත මතුරන් සමඟ ගි ගැසවී වේනාද වෙමින් මඹටම රාශිය හෙක් කල් ගත කළේද යන්න දන්නේ මවුන් මවුන් හමුවීමට පැමිණි සිය ගණනක් වූ මවුන්ගේ හිතවතුන් පමණි.

(ඇන්ටන් ජුඩ් පිළිබඳ මතක සටහන් - අපි නාට්‍යයන් වෙනස් කළා - ශ්‍රීනාත් මද්දමගේ - සන්නය අප්‍රේල් කළාපය - අදාල ලිපිය පනතින් නැවත පළවෙයි - සැස්කාරක)

"මිනිසා" නාට්‍යය කණ්ඩායම මෙල්බර්න් නුවරට පැමිණියේ 2011 වසරේ ජුනි මාසයේදී ය. ඒ පැමිණි අවස්ථාවේදී මඹ විසින් ඇන්ටන් ජුඩ් මතනාට පමණක් හෝ එම කණ්ඩායමට මඹ හිටපට පැමිණීමට ආරාධනා කළ බව මඹගේ ලිපියෙන් හැගේ. "කොහේ එන්නද මම...ය..... මේ අය එක එක වැඩසටහන්

එසේ කිරීමට මඹ විසින් කිසිවකු ඇතුලු බවක් මා නොදනිමි. මඹ මවුන් මෙරටට පැමිණි පසු එසේ ඇමතිම ප්‍රමාණවත් නොවන්නට ඇත්තේ මවුන් යන එක හැත් සියල්ලක්ම ඒ වන විට සැලසුම් කර අවසානව තිබූ නිසා වන්නට ඇත.

ශ්‍රීනාත් මද්දමගේ මතනා විසින් ඇන්ටන් ජුඩ් නම් වූ කලාකරුවා මෙල්බර්න් නුවරට පැමිණි අවස්ථාව වශයෙන් සඳහන් කර ඇත්තේ පසුගිය දා මවුන් ප්‍රියන්ත සෙනෙවිරත්නගේ "මිනිසා" නාට්‍යය කණ්ඩායම සමඟ පැමිණි එකම සංචාරය බැවින් එය සංවිධානය කළ සංවිධානය කමිටුවේ ක්‍රියාකාරී අයකු වශයෙන් මඹට කරුණු පහදා දීම මගේ යුතුකමකි.

යොදාගෙන" සත්‍යයකි. ඇන්ටන් මඹට ඒදා එසේ ප්‍රකාශ කරන්නට ඇත. ඒ සංවිධානයකගේ සංවිධානාත්මක කම නිසාමය. මවුන් මිස්ප්‍රේලියාවේ සිටියේ දින 20 ක පමණ සුළු කාලයකි. මවුන් පැමිණි දින සිටම නැවත මෙල්බර්න් වලින් පිටවන දින දක්වාම මවුන් වෙනුවෙන් නොයෙකුත් වැඩසටහන් සැලසුම්

ශ්‍රීනාත් මද්දමගේ

මඹගේ ලිපියේ මඹ සඳහන් කර තිබූ ඇන්ටන් ජුඩ් ලිපියක සමඟ "දැන කියන" නාට්‍යයේ කමිකාරවෙකුගේ ප්‍රනොකුගේ විරතයට පණ පෙවූ (එකටම කුඩා දැරුවකුට සිටි) තරුපති මුණසිංහ නම් වූ කලාකරුවා තම සහෝදර ශ්‍රීලිපි හමුවීමට තැනිබෝගද රැගෙන පැමිණා තම හිතවත් කමි අළුත් කරගත් බව මඹට මතක් කළ යුතුමය. එසේ පැමිණා මවුන් හමුවීමට කිසිවකුගෙන් බාධාවක් හෝ තහනමක් නොතිබූ බවට එය කඳිම සාක්ෂියක් වනු ඇත.

ඇන්ටන් ජුඩ් පිළිබඳ මතක සටහන්

අපි නාට්‍යයක් වෙනස් කළා

ඇන්ටන් ජුඩ් මා සමගින් ප්‍රසිද්ධ නාට්‍ය වේදිකාවට එක්වන්නේ රන්ලොගේ කමිකාර සෙවණ නර්තා එකට ය. ඒ වන විට මා පාසල් වේදිකාවේ රත හා තිබුණ අතර ජුඩ් සහ ජනන් වන්සුචරි එක් දිනක මා ද කැටුම් කමිකාර සෙවණට ගියේ ය. මේ අසූව දශකයේ මුළු ය. ජුඩ් ඒ වන විටත් දක්ෂ ලෙස ගායනා කළ අතර මනුගේ පියා වූ ගෝමච් අයකල් කමිකාර සෙවණේ සේවය කළේ ය.

එහෙත් ඒ වනවිටදී අපට හමුවන්නට ඉඩක් නොලැබුණි. "කොහෙ එන්නද මම... මේ අය එක එක වැඩ සටහන් යොදාගෙන...". අපේ නිවසට පවසක එන්නැයි මා ආරාධනා කළ විට ජුඩ් කිවේ සිතාගෙනමත් ය. ජුඩ් සිතාගෙනමත් කිවද මෙය එක්තරා ආකාරයක බෙදිවැටියකි. විවිධ සංචාර සඳහා මෙරටට පැමිණෙන අපේ කලාකරුවන්ට පීචන්වන්නට සිදුවන්නේ ප්‍රාණ ඇපකරුවන් සේ ය.

මනු ඇන්ටන් ජුඩ් මෙල්බර්න් නුවරදී හමුවන්නට මට අවස්ථාවක් නොලැබුණේ තම හිතමතුරන් හමුවීමටවත් කලාකරුවන්ට ඉඩක් නොලැබෙන අවසානවන්න වාතාවරණය නිසා ය. ඇන්ටන් ජුඩ් හමුවීමේ අවස්ථාව දෙවනාවකම මගහැරීම මට වේදනාවකි.

මේ කාලයේදී සෙවණ ගුණරත්න "දැන කියන" නමින් වේදිකා නාට්‍යයක් නිෂ්පාදනය කළේ ය. එහි සංගීතය නිර්මාණය කළේ මයික් ප්‍රොසියර මතනාය. එහි කමිකාර පිරිසේ එක් අයෙක් ලෙස රතපනන්ට ජුඩ් ට අවස්ථාව ලැබුණි. රතපනම් අවස්ථාවක් නොලැබුණත් වේදිකාවේ පසු පසට වී අන් දැඩි දිගේ මම සැකීමට පත්වියෙමි. මේ වේදිකා නාට්‍යයේ තරුපති මුණසිංහ නම් වූ අවුරුදු පහක් හයක් වයස දැරුවද කමිකාරවකුගේ ප්‍රනතය ලෙස රතපනම් ය.

සංවිධානයකට කලාකරුවන්ගේ අයිතිකාරවෝ වෙති. කලාකරුවන්ට තමන් කැමති කිසිවක් කරන්නට යන්නමින් හෝ නිදහසක් හැක. මෙවන් තත්වයක් පවතින්නේ මිස්ප්‍රේලියාවේ පමණක් බව ලෝකයේ බොහෝ රටවල සංචාරය කර ඇති මම අත්දැකීමෙන් දනිමි. මෙහි සංචාරයකින් සිත්ගන්නේ මවුන් මුදල් වියදම් කර ගෙන්වූ බවත් කලාකරුවන් මවුන්ගේ යටත් වැසියන් සේ සිටිය යුතුයැයි කියා ය. කලාකරුවන් ජනප්‍රිය වන්නට පෙර මවුන් ගෙවා ආ අතිකයක් ඇත. ඒ කටුක අතිකයේදී එවුන් හා එක්ව සිටි සහෝදර කලාකරුවන් හමුවී පසුගිය අත්දැකීම් බෙදා හදා ගැනීමේ අභියාසක ආසාවක් මේ සියලු කලාකරුවන්ට ඇත. ඒ ආසාවට වැර බැඳීම නොකළ යුත්තකැයි මම සිතමි.

කමිකාර සෙවණේ කලාකරුවන්ගේ පසු මට රූපවාහිනියේ කතන්දර සිටුවේ රතපනන්ගේ අවස්ථාව දැනු විස. මම එහි ජනප්‍රිය ජර්නලයක් වූයෙමි. මම කතන්දර සිටුව කළ ශ්‍රීමති ලියනගේ මහත්මියට ඇන්ටන් ජුඩ් හඳුන්වා දුන්නෙමි. ඒ අනුව අපි රූපවාහිනියේ "පූජාව රාල" වෙලි නාට්‍යයේ එකට රතපනම් වූම.

කමිකාර සෙවණේ වීදි නාට්‍ය කණ්ඩායමක් තිබුණි. ඇන්ටන් ජුඩ් සහ ජනන් වන්සුචරි සමගින් මම මේ වීදි නාට්‍ය කණ්ඩායමට එක්වුණෙමි. අසූ තුනක් කලබලයෙන් පසුව ජනිවාර් අරලයෙන් මිය ගිය දුටුබ පුද්ගලයන් අවිනාර සේ පැමිණා තනා කරන්නා සේ එක් වීදි නාට්‍යයක් නිර්මාණය විය. අපි වේදනාව මේ වීදි නාට්‍යයේ රතපනම් වූම. දුකකාර වයසේ සිටි ජුඩ් සහ මම එක්තරා දිනෙක අපට ගිනෙන පරිදි වීදි නාට්‍යය වෙනස් කළෙමු. මම ඒ අනුව වීදි නාට්‍යය රත පාද්දී මගේ ජර්නල එල්ටර් ප්‍රකාරයකින් මිය ගිය පොදුදැවකු ලෙස වෙනස් කර රතපනම් වූම. මේ නොසන්ධාල වැඩි නිසා නිෂ්පාදකවරයාගෙන් හොඳ හැටි බැහුම් ප්‍රහාරයක් සමඟ මම වීදි නාට්‍ය කණ්ඩායමෙන් එළියට පිටි කර දමනු ලැබුවෙමි.

මේ ප්‍රවණතාවෙන් මිදුන එකම කණ්ඩායම ලෝකේදුරේ නැගී පුඩියා සමත් රන්වල ඇතුළු කණ්ඩායම පමණකි. කලාකරුවන් ගිනිපිත් ඇති මිනිසුන් බව මවුන් හඳුනාගෙන ඇති බව "සුබ් සහ යස" කණ්ඩායම මෙල්බර්න් නුවරට පැමිණි අවස්ථාවේ මවුනු පෙන්වා දුන් හ. සුබ් සහ යස කණ්ඩායම සහ අප අතර ඇති මිනුනුවන් දන්නා මේ පිරිස ස්වච්ඡාපවත්ම අපට හමුවන්නට අවස්ථාවක් ලබා දුන් ආකාරය මගේ සිහි නොමැකෙන ලෙස තැන්පත්ව ඇත. මගේ හිත

දක්ෂ ගායකයකු වූ ඇන්ටන් ජුඩ් සිය ගායන දක්ෂතා පෙන්වමින් පරාක්‍රම නිර්දේශයේ "සෙත්කුටු" වෙදවන නිෂ්පාදනයේදී පුරක හෝ වර්තක කළේ ය. ජුඩ් රුග වේදිකාවේ වෙනම දුර ගිය හමුත් මුළු ජනප්‍රිය වූයේ එක් රැයකින් එක් ගීතයක් නිසා ය. ඒ "සකියාද ජිනිය" වෙලි නාට්‍යයේ "උණ පුරුක් බල වලිගේ" (අයිස් අප්පා ගුණි) ගීතයකි. මේ ගීතයේ තනුව නිර්මාණය කළේ තරුපති මුණසිංහ බව බොහෝ දෙනාට අමතක ය.

මට ද අමතකව සිටි මේ කතාව මට සිහිපත් කර දෙනු ලැබුවේ පසුගියදා මෙල්බර්න් නුවරට පැමිණි විටෙක ඇන්ටන් ජුඩ් මගේ හිතවතා විසින්ම ය.

ඇන්ටන් ජුඩ් නම් වන හිතමතාහි ආදර්ශමත් කලාකරුවා හිතවතෙකු යන්නට ගියේ ය. පීචන් වන අපි මනු හැකි දුක වඩා ගන්නේ කෙසේදැයි නොදැන සුසුම් හෙළන්නෙමු.

කෙසේ වෙතත් අප අතර සිටි එදා "මිනිසා" නාට්‍යය කණ්ඩායම සමඟ මිස්ප්‍රේලියාවට පැමිණි රොඩ්නි විර්තාකුල, ගිරුරාස් කොළඹය, පියන්ත සෙනෙවිරත්න, සමපත් සෙනෙවිරත්න, සරත් වන්දනම් පහ තර්නි රෝෂනී යන කලාකරුවන්ගේ අවුම තරමින් එක් අයකුගෙන් හෝ විවසා බලා මඹ පවසන ආකාරයට මවුන්ට කැමැත්තක් කරන්නට ඉඩ නොදී මවුන් මෙහි සිටිකරුවන් සේ තබාගෙන සිටියා යැයි මවුන් ලවාම මඹ ප්‍රචන් පහට ප්‍රකාශයක් ලබා ගැනීමේය. මෙය මඹට පමණක් නොව මිනෑම කෙනෙකුට විවාන අභියෝගයකි. සන්නය පුවත් පතේ සහාය සැප-තාරක එරියකු වශයෙන් මඹ ලියනා දේ ගැන මට වඩා වගකීමකින් කටයුතු කළ යුතුය යන්න මාගේ හැඟීමයි. කෙසේ වෙතත් මේ අභියෝගය මඹට ජයගත හැකිමම මඹ හිටරුවියි.